

CAP 1

Vedenia lui Avdiu asupra Idumeii, carii năcăjiia și batjocorea pre fiii lui Israil, acelora prorocindu-le perire. Zice că fiii lui Israil, întorcându-să, vor stăpâni preste cei ce-i năcăjiia.

- 1.** edenii lui Avdiu. Acestea zice Domnul Dumnezeu Idumeii: „Auzit-am auzit de la Domnul și întărire la neamuri au trimis: «Sculați-vă și să ne sculăm asupra ei cu războiu!»
- 2.** Iată, mic te-am dat pre tine întru neamuri, necinstit ești tu foarte!
- 3.** Trufia inimii tale te-au rădicat pre tine, cel ce lăcuiești în gaorile pietrilor, cel ce înalți lăcașul tău, cel ce zici întru inima ta: «Cine mă va duce la pământ?»
- 4.*** De te vei înălța ca vulturul și de vei pune întră steale cuibul tău, de acolo te voiu oborî, zice Domnul.
- 5.** De ar fi intrat la tine furi sau tâlhari noaptea, unde te-ai fi lăpădat? Au n-ar fi furat destule loruși? Și de ar fi venit culegători la tine, au nu ar fi lăsat strugure?
- 6.** Cum s-au cercetat Isav și s-au aflat ascunsele lui!
- 7.** Până la hotară te-au trimis pre tine; toți oamenii legăturii tale au stătut împotivă ție, slăbit-au de cătră tine (a) oamenii tăi cei de pace, pus-au pândiri supt tine; nu este înțeleagere într-înșii.
- 8.** În zioa aceea, zice Domnul,* piiarde-voiu înțelepții din Idumeea și înțeleagerea din muntele lui Isav.
- 9.** Și să vor spăria războinicii tăi din Teman, ca să piiară omul din muntele lui Isav.
- 10.*** Pentru junghiierea și pentru păgânăta-tea cea împotiva fratelui tău, Iacov, acoperite-va rușinea și vei peri în veac.
- 11.** Din zioa în carea ai stătut împotivă, în zioa în carea robea cei de alt neam putearea lui; și străinii au intrat în porțile lui și au aruncat sorți pentru Ierusalim, și tu erai ca unul dintr-înșii.
- 12.** Și să nu nebagi în samă zioa fratelui

tău în zioa străinilor și să nu te veselești de fiii lui Iuda în zioa pierzării lor și să nu grăiești mari în zioa năcazului.

13. Nici să întri în porțile noroadelor în zioa durorilor lor, și să nu nebagi în samă și tu adunarea lor în zioa perirei lor și să nu te pui și tu cu putearea lor în zioa perirei lor.

14. Nici să stai la ieșirile lor, ca să pierzi pre cei ce scapă dintru ei, nici să oprești pre cei ce fug de la ei în zioa necazului.

15. Că aproape easte zioa Domnului preste toate neamurile; precum ai făcut, așa va fi ție. Răsplătirea ta să va răsplăti în capul tău.

16. Că precum ai beut în muntele cel sfânt al Mieu, bea-vor toate neamurile vin, bea-vor și vor înghiți și vor fi ca cum n-ar fi fost;

17. Iară în muntele Sionului va fi mântuire și va fi sfânt și va moșteni casa lui Iacov pre cei ce o au moștenit pre dânsa.

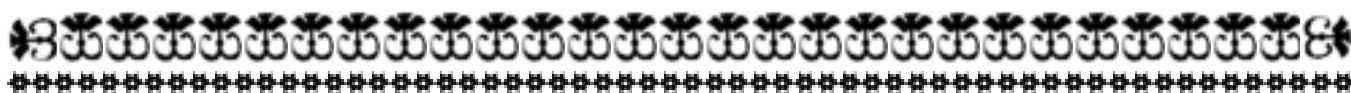
18. Și va fi casa lui Iacov foc, și casa lui Iosif flacăra, iară casa lui Isav trestie; și să vor aprinde asupra lor și-i vor mânca pre ei și nu va fi purtătoriu de foc la casa lui Isav, că Domnul au grăit.

19. Și vor moșteni cei din Naghev (b) muntele lui Isav, și cei din Sefila (v) pre cei de alt neam; și vor moșteni muntele lui Efraim și câmpul Samariei și pre Veniamin și Galaadita.

20. Și al mutării începutul acesta fiilor lui Israil, pământul hananeilor până la Sarepta, și mutarea Ierusalimului până la Efrata, și vor moșteni cetățile Naghevului.

21. Și să vor sui mântuiți din muntele Sionului, ca să izbândească asupra muntelui lui Isav; și va fi Domnului împărăția.

7. (a) Te-au părăsit. 19. (b) Austru; (v) Câmpie.

PROROCIA LUI IONA

Cuvânt înainte

Iona, carele are nume de porumb, pre aceleași vremi au prorocit în care și cei mai dinainte proroci, adecă, când împărătea Ierovoam al doilea în Samaria. Tot unul easte cu prorocul de carele să face pomenire în Cartea 4 a Împăraților, cap 14, și carele au scris această prorocie, a cărui tată întru amândoa locurile Amati să numeaște, precum Iosif în cartea 9 a celor vechi, cap 11, și părinții toți zic. Întru această prorocie a lui să înțeleagă moartea și învierea Mântuitorului, cum din Însuși Mântuitorul arată Mateiu 12, 40. Cu vederea cea mai întâiu, să pare mai vartos istorie decât prorocie. Ci prorocii nu numai cu cuvinte, ci și cu fapte prorocesc.

Înțelesul cel istoricesc din cuvinte, cel duhovnicesc din lucrurile, care cuvintele le înșămnează, să culeage. Întru înțelesul cel istoricesc, înțeleagerea cuvintelor așa ne oprește pre noi, ca să nu rătăcim ori la ce înțeleagere, ci din obiceiul Scripturii și din învățătura Sfinților Părinți și din știința limbilor cuvintele ceale cu îndoială să le tâlcuim. Așa și întru înțelesul cel duhovnicesc, ce cu istoria să unește și cu ceale mai dinainte și cu ceale mai de pre urmă bine să întocmește și să încheaie, trebuie să urmăm și să ținem. Singur, dintre proroci, Iona au fost trimis la neamuri, carele easte chipul lui Hristos și a învierii Lui.

CAP 1

Trimițind Dumnezeu pre Iona să propoveduiască în Ninevi, fuge de cătră fața Domnului cu corabiia în Tarsis; și trimițind Domnul vifor preste corabie, au aruncat sorți și, aflându-să Iona, l-au aruncat în mare și au încetat viforul.

1. i au fost cuvântul Domnului cătră Iona, feciorul lui Amati, zicând:
2. „Scoală și mergi la Ninevi, cetatea cea mare, și propoveduiaște într-însa, că s-au suit strigarea răotății ei la Mine!”
3. Și s-au sculat Iona să fugă de la fața Domnului în Tarsis și s-au pogorât la Iopii și au aflat o corabie, care mergea în Tarsis. Și ș-au dat chiria sa și au intrat într-însa, să se ducă cu dânșii în Tarsis de la fața Domnului.
4. Și au rădicat Domnul vânt mare în mare și s-au făcut mare vifor pre mare; și corabiia să arunca de valuri, vrând să se sfarme.
5. Și s-au spăimântat corăbiiarii și au strigat fieștecare la dumnezeul său; și lăpăda vasele din corabie în mare ca să o ușureaze. Și Iona să pogorăsă în fundul corăbiei și dormiia și hrăpiia.
6. Și au venit cârmaciul la el și i-au zis lui: „Ce hrăpești tu? Scoală și roagă pre Dumnezeul tău, doară ne va mântui Dumnezeu și nu vom peri (a)”.
7. Și au zis fieștecare cătră vecinul său: „Veniți să aruncăm sorți și să cunoaștem pentru cine easte răutatea aceasta asupra noastră!” Și au aruncat sorți și au căzut soartea pre Iona.
8. Și au zis lui: „Spune noao, pentru cine easte răutatea aceasta asupra noastră? Ce easte lucrul tău? Și de unde vii și încătro mergi? Și din ce țară și din care norod ești tu?”
9. Și au zis cătră ei: „Robul Domnului sânt eu și pre Domnul Dumnezeul ceriului cinstesc eu, Carele au făcut marea și uscatul”.
10. Și s-au înfricoșat oamenii cu frică mare și i-au zis lui: „Căci ai făcut aceasta?” Pentru că cunoscușă oamenii că fugiia de la fața Domnului, că le spusese lor.
11. Și i-au zis lui: „Ce-ți vom face ție și să se alineaze marea deasupra noastră?” Pentru că marea să înălța și să rădica mai mari valuri.
12. Și au zis cătră ei Iona: „Luați-mă și mă aruncați în mare și va alina marea deasupra voastră; că am cunoscut eu că pentru mine

s-au făcut această fortună mare asupra voastră”.

13. Și să silea oamenii să se întorcă la uscat și nu putea, că marea să înălța și să rădica mai vartos asupra lor.

14. Și au strigat cătră Domnul și au zis: „Nicum, Doamne, să nu perim pentru sufletul omului acestuia și să nu dai asupra noastră sânge drept, pentru că Tu, Doamne, precum ai vrut ai făcut”.

15. Și au luat pre Iona și l-au aruncat în mare; și au încetat marea de valurile sale.

16. Și s-au temut oamenii cu mare teamere de Domnul și au adus jertvă lui Dumnezeu și s-au rugat cu rugăciuni.

CAP 2

Pre Iona înghițindu-l chitul cel rânduit de la Dumnezeu, trei zile și trei nopți au fost într-însul și, din pântecele lui rugându-să Domnului, din porunca Domnului îl țipă pre uscat.

- 1.* i au poruncit Domnul unui chit mare să înghiță pre Iona. Și au fost Iona în pântecele chitului trei zile și trei nopți. *Mate. 12, 18 [40]
16, 4
Luca
2. Și s-au rugat Iona cătră Domnul Dumnezeul său din pântecele chitului și au zis: 11, 30
1 Cori. 15, 4
- 3.* „Strigat-am într-u năcazul meu cătră Domnul Dumnezeul meu și m-au auzit. Din pântecele iadului strigarea mea; și au auzit glasul meu. *Psal. 119, 1
4. Aruncatu-m-ai într-u adâncul inimii mării și ape m-au încungiurat.
5. Toate înălțările Tale și valurile Tale preste mine au trecut.
6. Și eu am zis: «Lăpădatu-m-am de la ochii Tăi. Au, doară, voiui adaoge ca să mai privesc eu la besearica cea sfântă a Ta?»
- 7.* Turnatu-s-au ape până la sufletul meu. Adâncul cel din fund m-au încungiurat, cufundatu-s-au capul meu. Întru crepăturile munților m-am pogorât. În pământul ale căruia încuietorile sânt zăvoară veacinice; și să iasă din stricăciune viața mea cătră Tine, Doamne Dumnezeul meu! *Psal. 68, 1
8. Când să sfârșii din mine sufletul meu, și să nu perim.

6. (a) După grece: ca să ne mântuiască Dumnezeu pre noi

de Domnul mi-am adus aminte; și să vie către Tine rugăciunea mea, la sfântă besearica Ta!

9. Ceia ce păzesc deșertăciunile și minciunile ș-au părăsit mila sa.

10. Iară eu glas de laudă și de mărturisire voiu jertvi Ție. Câte am făgăduit voiu da Ție, Domnului, pentru mântuirea mea”.

11. Și au poruncit Domnul chitului și au lăpădat pre Iona la uscat.

CAP 3

A doao oară trimițindu-să Iona la nineviteani, vestește prăpădirea cetății; iară întorcându-să ei către Domnul și mari seamne de pocăință arătând, iartă Domnul cetății.

1. i s-au făcut cuvântul Domnului către Iona a doao oară, zicând:
2. „Scoală și mergi în Ninevi, cetatea cea mare, și propoveduiaște într-însa după cuvântul cel dintâiu care am zis ție!”

3. Și s-au sculat Iona și au mers în Ninevi, precum i-au zis Domnul. Și Ninevi era cetate mare lui Dumnezeu, cale ca de trei zile.

4. Și au început Iona a intra în cetate cale ca de o zi și au propoveduit și au zis:

Mate. 12, 41 5. „Încă trei zile și Ninevi să va prăpădi!”
Și au crezut oamenii din Ninevi lui Dumnezeu; și au propoveduit post și s-au îmbrăcat cu saci, de la mare până la cel mic a lor.

6. Și au venit cuvântul la împăratul Ninevii; și s-au sculat de pre scaonul său și s-au dezbrăcat de hainele sale și s-au îmbrăcat cu sac și au șezut în cenușe.

7. Și s-au spus și s-au poruncit în Ninevi, de la împăratul și de la boiarii lui, zicând: „Oamenii și dobitoacele, boii și oile să nu guste nimica, nici să pască și apă să nu bea!”

8. Și s-au îmbrăcat cu saci oamenii, și dobitoacele n-au păscut. Și au strigat către Dumnezeu cu deadinsul și s-au întors fiește-carele din calea sa cea rea și de la strâmbătatea ce era în mâinile lor, zicând:

*Ierem. 18, 11 10. Și au văzut Dumnezeu lucrurile lor, că Ioil 2, 14 Jos 4, 2 s-au întors de la căile sale ceale reale, și au părut rău lui Dumnezeu pentru răul carele au zis să le facă lor, și n-au făcut.

CAP 4

Văzind Iona că prorocia sa asupra Ninevii nu să va plini, s-au măhnit și își pofteaște moarte. Dară îl înfruntă Domnul, învingând nedreapta lui măhnire, că

își pofteaște moarte pentru uscarea tidvei, iară Ninevii, cetății ceii foarte mari, nu vrea să-i iarte Domnul; în care era mai mult decât o sută și doazeci de mii de oameni carii nu păcătuisă.

1. i s-au întristat Iona cu întristare mare și s-au turburat.

2. Și s-au rugat Domnului și au zis: „O, Doamne, au nu sânt aceastea cuvintele mele, care am grăit, încă fiind eu în pământul meu?”

3. Pentru aceasta, apucasăm mai înainte să fug la Tarsis,* că am știut că Tu milostiv ești și îndurat, îndelung răbdătoriu și mult milostiv și-Ți pare rău de răutăți.

*Psal. 85, 4 Ioil 2, 13

4. Și acum, Stăpâne Doamne, ia sufletul meu de la mine, că mai bine easte mie a muri decât a fi viu”.

5. Și au zis Domnul către Iona: „Foarte te-ai supărat tu (a)?”

6. Și au ieșit Iona din cetate și au șezut în preajma cetății și și-au făcut șie acolo umbrariu și au șezut supt dânsul la umbră, până când va vedea ce va fi cetății.

7. Și au poruncit Domnul Dumnezeu unei cucurbete și au crescut preste capul lui Iona, ca să fie umbră deasupra capului lui și să-l umbrească despre necazurile lui; și s-au bucurat Iona pentru cucurbetă bucurie mare.

8. Și au poruncit Dumnezeu unui viiarme a doao zi de dimineață și au ros pre dedesupt cucurbeta și s-au uscat.

9. Și au fost după ce au răsărit soarele, au poruncit Dumnezeu unui vânt cald cu zăduf și au lovit soarele preste capul lui Iona; și slăbea și nu mai trăgea nădejde de sufletul său și au zis: „Mai bine easte mie a muri decât a trăi”.

10. Și au zis Domnul Dumnezeu către Iona: „Foarte te-ai măhnit tu pentru cucurbetă?” Și au zis: „Foarte m-am măhnit, până la moarte”.

11. Și au zis Domnul: „Tu nu te-ai îndurat de cucurbetă, pentru carea nu te-ai ostenit, nici o ai crescut pre ea, carea într-o noapte au crescut și într-o noapte au perit.

12. Dară Eu cum să Mă îndur de Ninevi, cetatea cea mare, întru carea lăcuiesc mai mult decât o sută și doazeci de mii de oameni, carii nu-și cunoștea dreapta sa, nici stânga sa, și dobitoacele lor multe!”

5. (a) În Parimie: Și au zis: „Foarte M-am scârbit Eu până la moarte”.

